உ

ஸ்ரீராமஜெயம்

வெண்மணி
நாராயண பாரதியாரால்
செய்யப்பட்ட
மணவாளநாராயண சதகம்
என்னும்

திருவேங்கடசதகம்.

இஃது,
வித்வான்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து
பூண்டி
ந. குப்புசாமிமுதலியாரால்

சென்னை-சூளை,
தனலக்ஷ்மிகர்த்தன அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை] 1910. [அணா-2

நெ. 71-விஜயவிக்கிநேஸ்வரர்கோவில் வீதி.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மணவாளநாராயண சதகம் என்னும்

திருவேங்கடசதகம்.

காப்பு.

செந்திருவாழ் மார்பன் றிருவேங்கடசதகம்
பைந்தமிழா னீதிநெறி பாடவே—வந்தருளும்
கார்முகமஞ் சங்கத்தான் கைத்தா மரையணிந்த
கார்முகமஞ் சங்கத்தான் காப்பு.

—(*)—

தனியன்.

ஓங்குதண்டலைசூழ மேகமனைதேன்சொரியு
மோமலூர் வேங்கைபூப
னுதவுமண வாளநா ராயணன்களமூரி
னுலகநீ திக்கேட்கமுன்
தேங்குநீர் வயல்சூழும் வெண்மணியில் வாழுமுயர்
செல்வன்முத் தாளரயனார்
செழுந்தவ முதித்தநா ராயணப் பாரதித்
திருவேங்க டச்சதகமே
பாங்குபெறு முலகுளோர்க் கிருகண்பணி யகவிருட்
பானுவிரு வழிவிழியதாம்
பவக்கடல் கடக்கவரு வங்கமாம் பொங்குமொளி
பரவுமெய்ஞ் ஞானவழியாம்
ஈங்கித பரத்துணைய தாமிதை படிப்பவர்க
ளியல்வேங்க டேசுரன்ற
னிசையருளை யுற்றுநல மேபெருகி வாழுமவ
ரெழுபொன்மலை போல்வாழ்வரே.

நூல்.

கடவுள்வாழ்த்து.

பூமேவு திசைமுகனை யுந்திதனி லீன்றதும்
புநிதவே தாகமமெலாம்
புருஷோத்த மன்றெய்வ மென்பதும் பூசுரர்கள்
புரியுமந் திரகருமமும்
தேமேவு மலர்மங்கை மார்பில்வளர் சீருஞ்
செகந்தனைக் காத்தருள்வதுந்
தேவர்முதன் மிர்கசெந்து பட்சிசிலை மரமுஞ்
செழிக்கப் பதந்தருவதும்
பாமேவு பொருளலங்காரஞ் சிறப்பதும்
பலவிதமு நீயென்றதாற்
பரதெய்வ முண்டென் றிருப்பார்க ளெந்நூல்
படித்தவித மோதெரிகிலேன்
மாமேவு பைந்துளப மாலையணி மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (1)

அந்தணர்சிறப்பு.

சீலமிகு மாகம புராணமனு நீதியுந்
தேர்ந்துமெய்ஞ் ஞானநிறைவான்
செய்கின்ற யாகாதி மந்த்ரகரு மங்களாற்
றேவர்க்கு முதவிசெய்வார்
காலமுத லாகிய ப்ரமாணங்க ளங்கையிற்
கனிபோல வேகாட்டுவார்
காயத்ரி மகிமையாற் சகலதீ வினைகளுங்
கனவிட்ட பஞ்சுசெய்வர்
ஞாலமிசை திங்கண்மும் மாரியுங் கொற்றவர்
நடாத்துசெங் கோல்வளமையு
நாடுகள் செழிப்பதுஞ் சகலதருமமும்வேத
நாயகர மகத்துவங்காண்

வாலகருடன்பண்டு கண்டகதை யல்லவோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை பலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (2)

அரசர் சிறப்பு.

சீருலவு மனுநீதி மந்திரிசொ றன்புத்தி
தேசத் தியற்கைநான்குந்
தேர்ந்துசெவி விழிமனது மூன்றினும் பொறுமை
சேர்ந்துசெங் கோல்செலுத்தித்
தாருலவு கமலமுங் குமுதமுங் காலங்கள்
சார்ந்துமலர் கின்றவிதமுந்
தந்தியொடு முதலைபொரு தானபலமுங்கண்டு
தரியலரை வெற்றிகொண்டு
பாருலவு கொடிசேனை தனதானி யஞ்சகல
பாக்கியமு மிகவிளங்கப்
பற்பலதன் மங்களோடு கீர்த்திப்ரதாபம்
படைத்ததிற லோனரசனும்
வாருலவு தனமங்கை மனமகிழு நாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே (3)

வணிகர் சிறப்பு.

திடமுடன் றன்மன தறிந்துவா ணிபமதே
செய்வரா தாயமிஞ்சிச்
செலவுசெய் யார்யாவர் வருகினுங் கண்டபடி
தேர்ந்துநிறை போலுறைப்பார்
அடகுதங் காலுமரி யாதையில் லாருக்
கரைக்காசு கடனுமுதவா
ரானமனு நீதியுடை யோர்களுரை வாய்மையா
லளவிலாப் பொருள்கொடுப்பார்

கடுகுதனி லெட்டிலொரு கூறுவா வெனினுங்
கணக்குமுறை தன்னில்வழுவார்
காரிய விசேஷமதி லொருகோடி யுதவுவார்
கருணைவர்த் தகர்பெருமைகாண்
வடமலை தினம்பரவு தென்மலைக் கிதிபனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே (4)

வேளாளர் சிறப்பு.

அந்தணர்கள் கருமமுஞ் சகராசர் புசபலமு
மவனிவர்த் தகலாபமு
மனைவர்க்கு மேன்மையுந் தருமமுந் தானமு
மன்புமங் கையரின்பமும்
புந்திதெளி நியமமுஞ் சாத்திரமு மாகம
புராணமொடு சகலகலையும்
பொய்யாத வுண்மையுங் கீர்த்திப்ர தாபமும்
புகழ்கின்ற தேவர்நிலையும்
விந்தைபுரி மானமுங் குலமரபு நீதியும்
விதரண முதற்சகலமும்
வேளாளர் குவளைபுனை காராளர் தங்களுடை
மேழியின் பெருமையன்றோ
மந்தர மெனும்புய சவுந்தா முகுந்தனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (5)

புருஷராய்ப் பிறந்தோர் பெறுபயன்.

புருஷராய்ச் சனனமதெடுத்தபேர் மெய்ஞ்ஞான
போதத்தை யறிவதொன்று
பூமியொடு மிக்கதன வானுவ தொன்றலது
பூவலஞ் செய்வதொன்று

தருமவா னென்றுமிகு கீர்த்திமா னென்றுநற்
சற்குண விவேகியொன்று
சகலரும் புகழ்கின்ற வித்துவா னென்றுரண
சங்க்ராம வீரனென்று
கருணைசே ரிந்தவகை யில்லாத மனிதரைக்
காசினியி லேன்படைத்தாய்
கருதுதா யுதாமும் பார்க்கின்ற பேர்களிரு
கண்களுஞ் செய்தவினையோ
மருவுலா வியதுளப மலையணி மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (6)

நகரச்சிறப்பு.

பரதகீ தப்ரபல வேசியர்க ளாடலும்
பாடலும் பெறுகோயிலும்
யலவாவி மண்டபங் கேட்டைய ரணங்களொடு
பலர்மேவு கடைவீதியும்
இரதகச துரகம்ப தாதிசது ரங்கபல
மேற்கின்ற தளகர்த்தனு
மெண்ணமிகு மந்திரிப்ர தானிகா ணபதிய
ரியலுத்தி யோகசனமும்
விரதமறை யோராதி நாற்குலமு மொன்றென்று
மிக்கசோ டசதனமு
மேலாய்ச் சமீபித்த நதியுமாய் மநுநீதி
வேந்தனும் பெறுபட்டணம்
வரதருரை சிரங்க பட்டண மெனச்சொல்வர்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (7)

அரசர்க்குரிய தொழிலாளரியல்பு.

காரியா காரியங் கொற்றவர் தெரிந்திடக்
கண்டுசொல் வோன்மந்திரி
காலமுந் தன்பலமு மெண்ணியிகல் வென்றிடக்
கருதுவோன் றளகர்த்தனும்
சீரிய தனங்களொடு ராச்சியஞ் சகலமுந்
திட்டமிடுவோன் ப்ரதானி
செய்ய வாசகதாட்டி யவதான வக்கணை
சிறக்குமவ னேராயசன்
சூரியன் றிசைமாறி னுந்தான் றொடுத்தவத்
தொகைவிடான் கருணீகனுஞ்
சொல்வண்மை சபைவண்மைபரராசர் வண்மைதெரி
சுமுகனே தானாபதி
மாரியது காத்தருளு மணிமேக வண்ணனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (8

இதனு ளிஃதுளதாமெனல்.

அதிகார மதுவந்து சேரிலெவ ருக்குமே
யதிகவல் லமைகளுண்டா
மாடையா பரணங்கள் சேரிலெவ ருக்குமே
யழகுபெறு வளமையுண்டாம்
நிதிமேவு செல்வமது சேரிலெவ ருக்குமே
நிறைகின்ற மேன்மையுண்டாஞ்
நெஞ்சமகிழ் விதரணஞ் சேரிலெவ ருக்குமே
நிலைபெற்ற கீர்த்தியுண்டாம்
துதிமேவு பத்தியது சேரிலெவ ருக்குமே
தோன்றவரு தெய்வமுண்டாஞ்
சுகமிக்க பருவமது சேரிலெவ ருக்குமே
துய்யமண வாசையுண்டாம்

மதிசே ரிலங்குமுத மலரா திருக்குமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (9)

அரசரிடத்துப் பெறத்தகும் வரிசைகள்.

சுற்றமொடு தானுகம் பினபேரு மின்பமாய்ச்
சுகமுறிற் புரவியமையுந்
துய்யதரு மங்களொடு கீர்த்திப்ர தாபந்
துலங்கினுற் சிவிகையமையும்
கொற்றவர்சண் மெச்சவே பாராசர் கெடிவெற்றி
கொண்டுவரி லானையமையுங்
குறையொன் றிலாமனிறை புகழ்பெற்ற வீரர்முன்
கூறுங்கை வாளமமையும்
உற்றவகை யிவையெலாம் வேந்தர்சண் மானமுட
னுதவாம லேபெற்றிட
லுறைகொண்ட நாடகந் தன்னில்வரு கோலமுட
னூர்வலஞ் செய்கோலமும்
மற்றவர்கள் கோலமுஞ் சரியென்று சொல்வர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (10)

பிதுர்வாக்கிய பரிபாலனமுதலியவற்றால் வருநன்மை.

தந்தைதாய் வாக்ய பரிபாலனம் புரிவதுந்
தான்சொன்ன படிசெய்வதுந்
தவருத விரதமும் பொய்யா வசனமுந்
தானமுங் கனபொறுமையும்
சிந்தைமகிழ் மாபினோர் செய்தொழின் முடிப்பதுந்
தேவதா விசுவாசமுஞ்
செய்தபேர் பாசுரா மன்கவச குண்டலன்
செயராம னெடுவீடுமன்

அந்தமிது சொல்லரிச் சந்திரன் மாபலி
யடற நும னெடுபகிரத
னருள்பிர கலாதனிவர் போற்பெருங்கீர்த்தியொடு
மவனிமிசை நீடுவாழ்வார்
வந்தமரர் போற்றவளர் சேஷகிரி வாசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. . (11)

சூதுமுதலியவற்றால் வருந்தீமை.

சூதுபெறு வித்தையும் பரதாரமோகமுஞ்
சோதரன றனையிகழ்வதுந்
துலங்காத புத்தியு மடங்காதவார்த்தையுஞ்
சொல்லிச்செ யாதிறமும்
தீதுபொறு வஞ்சமு மதங்களும் பிறருடைய
திரவியந் தனிலாசையுஞ்
சிந்தையக மெனுமகங் காரமும் பெற்றபேர்
சீர்நளன் கீசகன்றன்
மீதுபொரு வாலிசக ரன்குமரன் சிசுபாலன்
வென்றியுத் தரன்வில்வலன்
விந்தைபெரு துரியோத னன்சனகன் முன்பெற்ற
விதமுற் றிருப்பர்கண்டாய்
வாதுபெறு தானவரை மோதுமொரு திகிரியாய்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. . (12)

சாதிமுதலானவைகளின் குணமே சிறந்ததெனல்.

த..வரை யதன்மீது விளைபினுஞ் சோளமது
சன்னசம் பாவாகுமோ
சந்தத முமவாடா திருந்தாலு மெட்டிமலர்
சாதிமல் லிகையாகுமே

கடலெலா நிறைவெள்ள மாயினுஞ் சுவைபெற்ற
காவிரியினூ ற்றுகுமோ
காகங்கள் கோடிதொனி செய்தாலு மொருசிறு
கருங்குயிற் றொனியாகுமோ
படர்கின்ற பேய்ச்சுரை சொரிந்தபழ முந்திரிப்
பழமதற் கிணையாகுமோ.
பகர்கின்ற சாதியுங் கனவயது மேன்மையும்
பலகூட்டமுந் தேகமார்
வடிவதிக மன்றுகுண மேயதிக மென்பாகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (13)

செல்வத்தால் வருமுயர்வு.

செல்வமது சேரிலோ வெங்குபேர் வேங்கனுந்
திரளாகில் வேங்கடனுமாஞ்
செயல்கொண்ட வேங்கடா சலனுமா மையராந்
திரளைய ரவர்களாகும்
நல்வரிசை கொடுதான டத்திடுங் காரிய
நயந்தது தாகுமப்பா
னல்லோலைகிள்ளாக்கொ டொப்பமேலொருவசன
நவிலுமுன் கப்பமிடுவார்
சொல்வண்மை வாவென்ற பேர்வாரு மென்பார்
சுவாமியாந் தேவரீராந்
துதிபெற்ற தேவரீ ரவர்களாங் காணுமுன்
றெழுதெழுந் தருளுமென்பார்
வல்விதம் பெறுபரம லோபியர்கண் மீண்டனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடரயனே. (41)

வறுமையால் வருமிழிவு.

துதிக்கின்ற மனையுங் குறைசொல வடந்தைதாய்
சோகமுற வசைகூறுவார
துன்பமொடு மனமெலியும்மேனிவேற்றுருவமாந்
தொலையாத கவலைவளரும்
உதிக்கின்ற புத்தியு மழுங்கிடுங் கல்விபோ
முதாரத்தி வதிகபசியா
முறவின்முறை யாருமொரு வார்த்தை சொல்லார்
வுத்தரமு மொருவர்கேளார் [சொன்ன
விதிக்கின்ற வுலகத்தி லெல்லாரு மிகழுவார்
மிடிவந்து சேர்ந்ததென்றால்
மேன்மையே தறிவேது குலமேது நலமேது
வித்தையே தெவரறிவர்காண்
மதிக்கின்ற வுன்பதம் போற்றிலவை சேருமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (15)

உடனே கண்டிக்கப்படுபவர்கள்.

முடிகொண்ட கொலைபாளர் களவினோர் சாதிநெறி
முறைமைவழு கின்றதீயோர்
மூர்க்கமுறுபகையாளர் வெகுசனவிரோதியர்கள்
மொழிமாறு கோளுரைப்போர்
மிடிகொண்ட பேரைக் கெடுத்துளோர் கற்புடைய
மெல்லியரை மேவுமடலோர்
விசுவாச காதமிகு செய்குவோர் துஷ்டமா
மிருகங்கண் பக்ஷிபிணிகள்
கடிகொண்ட விஷமுடன் செய்யகன லென்னவே
கருதுபன் மூன்றுவகையுங்
கண்டவுடனேபின்னை யெண்ணாது கண்டித்தல்
கருணைபணு நீதி கண்டாய்

வடிகொண்ட தெள்ளமுத மனையகுண சீலனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (16)

பொறுத்துக்கண்டிக்கப்படுபவர்கள்.

கண்டுநிரு பந்தனைத் தள்ளுவோர் குருசுவாமி
காரியக் குறைசெய்குவோர்
காணு விடத்திற் பழித்துளோர் வஞ்சகங்
கருதுவோர் பொய்யுரைப்போர்
சண்டைகொடு தந்தைதாய் சுற்றமுட னனுதினந்
தவிராத கலகமிடுவோர்
தம்முடைய வலுமையா லெளியோர் வழக்கினைத்
தள்ளிய மதங்களுடையோர்
அண்டிவருதுஷ்டரொடு கூடிவினை செய்குவோ
ராகுமிவ ரெண்மர்தமையு
மாறுபோன் மூனறுபிழை கண்டபின் கண்டிப்ப
தரசர்மனு நீதிகண்டாய்
வண்டுலவு கின்றமலர் தண்டுளப மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே (17)

என்றுங் கண்டிக்கப்படாதவர்கள்.

தூதாகிவந்தபேர் மிக்கதானுபதியர்
துதிபெற்ற தந்தைதாயார்
சொல்லுமா சாரியர் புரோகிதர் புராணிகர்
சுகத்தந்த போசமடவார்
வேதாக மங்கற்ற வைதிகர் தபோதனர்கள்
விகடப்ர சங்கமிடுவோர்
வித்தையாலுயர்கின்ற கவிராஜர் சுத்தரண
வீரர்மருத் துவர்ந்தோர்

தீதான வெம்பிணி யடைந்துளோர் வறுமையோர்
சிறுவரொடு தனைநம்பினோர்
செய்யுமிவர் பதினெண்மர் மதியாத குற்றங்கள்
செயினும் பொறுப்பதல்லால்
வாதாடி யெதிர்செய்கை மன்னர்நெறி யன்றுகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (18)

இவர் இதனால் வெல்வரெனல்.

வேந்தருடனேவேந்தர் வாதுவரி லோகெடிகொள்
வெற்றிகொண் டேசெயிப்பார்
வீரருட னேவீரர் வாதுவரி லாயுத
விதத்தினு லேசெயிபபார்
போந்திடு நியோகியாகள் வார்த்தையுசி தத்தாற்
பொருந்தவே வாதுவெல்வார்
புல்லர்க்கு வாதுவரின் மரபெலாம் வசைசொலிப்
பொதுவிலக் காற்செயிப்பார்
சாந்தமணி வேசியர்கள் வாதுவந் தாற்பரத
சங்கீத மொடுசெயிப்பார்
சரசகவி ராசர்பிர சங்கத்தி னுல்வாது
தன்னைச்செயிப்பர்கண் டாய்
மாந்தளிரை நிகர்மேனி ராதையதி மோகனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலாமேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (19)

இக்குற்றத்தாலிது பயன்படாதெனல்.

செயல்கொண்ட மானமது பங்கமானூற்றிரு
செழித்தென்ன மாறிலென்ன
செய்யகுண வின்பரச மில்லாத மங்கையைச்
சேர்ந்தென்ன நீங்கிலென்ன

இயல்கொண்ட கீர்த்திமரி யாதையில் லார்களை
யிகழ்ந்தென்ன புகழ்ந்துமென்ன
விடருற்ற போதுதவி செய்யாத பேர்கட்
கிருந்தென்ன போயுமென்ன

கயல்கொண்ட விழியினாள்பேரிளம் பெண்கொங்கை
கட்டிலென் மூடிலென்ன
கருணைகொண் டொருவருக் குதவாத பேர்வித்
கற்றென்ன மறக்கிலென்ன [தை

வயல்கொண்ட பயிர்மேனி புயல்கொண்டகளமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங்கட ராயனே. (20)

இவையெல்லாமளவுபடினு மாசையளவுபடாதெனல்.

பொங்குநதி மணலுமா கயத்தி னெல்லையும்
பொழியுமழை யின்றிவலையும்
புடவிமிசை யுருசனமு மடவிமிசை வளர்மரமும்
பொருப்பின்மிசை யுற்றசிலையும்

திங்களுட னுற்றதா ரகைகளுமு முன்பாத
சேவைசெய் வோர்பெருமையுந்
தெரிவையர்கண் மனமுமுனை நினையாத பலமூடர்
சென்மமுங் கடலாழமும்

அங்கசன் கணைபுரியு மோகமுங் கவிராச
ராருள்பெற்ற புத்திநலமு
மளவுகண் டாலுமோ மனிதருறு மாசைதனை
யளவிடக் கூடாதுகாண்

மங்கைமிதுலாபுரி மடந்தைமகிழ் நேயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (21)

இன்னார்க்கு இது வில்லையெனல்.

காதன்மிகு காமுகர் தமக்கு முறை யில்லைவஞ்
சகர்க்குமரி யாதையில்லை
கட்டுண்ட கள்வருக் குறவின்முறை யாரில்லை
கசடர்க்கு ஞானமில்லை
வேதமறிபூசுரர் தமக்கருள்செ யாரில்லை
விரோதிக்கு நேயரில்லை
மெய்ஞ்ஞானி யர்க்குவரு சாதிகுல மொன்றில்லை
வீரர்க்கு மனபயமில்லை
போதமிகு யோகிக்கு வினைசெய்கு வாரில்லை
பொய்யர்முன் சாட்சியில்லை
புலவர்க்கு நேயமில் லாரில்லை செல்வரைப்
போற்றிலா வொருவரில்லை
மாதரெழில் கண்டுமன மகிழாத பேரில்லை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (22)

இது இவ்வாறுயின் இதுவாமெனல்.

எழுதினது சொல்வதே ராயரொப் பந்தனக்
கிசையுமவ ளேரம்பையா
மிடர்வேளை யுதவுமவ னேசுன்னன் வழிநடைக்
கேற்றதே யுற்றவசுவம்
முகமனமறியுமவ னேயூகி மந்திரிநற்
பயமீக்கி னேன்றந்தையாம்
பசியிற் கிடைத்ததே யமுதமாந் துயிலினேர்ப்
பட்டதே புஷ்பசயனம்
நிழறந்து காத்ததே கற்பகந் தாகத்தி
னீர்தந்த தேகங்கைபாம்
நிறைபிணி தவிர்த்ததே சஞ்சீவி தன்மட்டு
க்குசரீ ரேகடலதாம்

மழைமுகி லெழுந்தனைய மெய்யனே துய்யனே
மண்வாள நாராயணன்
மனதிலுறை பலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (23)

இவர்க்கு இது தெய்வமெனல்.

தீதுபுரிலோபியர் தமக்குப் பணங்களே
தெய்வமாங் காமுகர்க்குத்
தெரிவையர்க டெய்வமாந் துஷ்டருக்கென்னிலோ
தீமையே தெய்வமாகும்
நீதியுடை யோர்க்குப் பயந்தீர்த்தி ரக்ஷித்த
நேயரே தெய்வமாகு
நீங்காத் தரித்திரர் தமக்குக் கொடுத்தபேர்
நித்தமுந் துதிதெய்வமாம்
சாதியனை வர்க்குமறை யோர்தெய்வ மம்புவி
தனக்கரா னேதெய்வமாஞ்
சகலர்க்கு மாசாரி யன்றெய்வ நாரியர்
தமக்குநா தன்றெய்வமாம்
மாதவம் புரிஞானி யர்க்குநீ தெய்வமா
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (24)

இதுஉண்டாயினும் இது இல்லாவிடிற்பயனில்லையெனல்.

எத்தனை பொருட்சுவை யிருக்கினும் பக்திரச
மில்லாத கவிஎன்ன
வெண்கோடி சம்பளந் தருகினுஞ் சன்மான
மில்லாத சேவகமென
சித்ராதிலீலைபல செய்யினு மிதழூண்டு
சேராத சுகமென்ன
செம்பொன்மிகுசெல்வமுண் டாயினும் பயிர்கொ
டைபவிலா வளமையென்ன [ண்ட

வித்தையுள வெல்லாம் படிக்கினுங் குணவினய
மேவாத பெருமையென்ன
மெய்த்துளசி யில்லாத நந்தவன மெனவே
விளங்குமென் பார்கள்கண்டாய்
மத்தகச ராசன்மகிழ் விசயநர சிங்கமே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (25)

இது இச்சிறப்படையினும் பயனிக்லையெனல்.

காட்டிவிண் டஞ்செடி தழைத்தென்னகால்சிரங்
கனியது சிவக்கிலென்ன
கரைகாண லெல்லா மலர்ந்தென்ன காகங்
கழுத்திடை வெளுக்கிலென்ன
ஆட்டின் கழுத்திலதர் நீண்டென்ன நீர்ப்பாசி
யதுபச்சை யாகிலென்ன
வற்பருக் கதிகாரம் வந்தென்ன பேடிகையி
லாயுத மிருந்துமென்ன
நீட்டமொடுகரடிக்கு மயிர்வளர்ந் தாலென்ன
நீதியறி யாதமூடர்
நிறைசொல் வராயென்ன ஞானமில் லாக்கல்வி
நெறிபோலிருக்குமென்பார்
வாட்டடங் கண்ணிபூனை கண்ணிமகிழ் கண்ணனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே (26)

கலியுகதோஷம்.

அம்புவியின் மிக்கமெய்ஞ் ஞானியைக் கண்டாலு
மதுவுமொரு வேஷமென்பா
ராகம புராணமறு நூல்விரும் பார்கள்பரி
யாசகதையே மெச்சுவார்

கம்பமிசை யொருகோடி கரணமிட் டாலுமது
கண்கட்டு வித்தையென்பார்
கற்பனை யலங்கார மாக்கவிகள் பாடினுங்
கற்றவர்க் கெளியவென்பார்
நம்பிவிசுவாசமொடு துதிசெய்யி னுங்கள்ள
ஞானமென் பார்களவைபோ
னயந்தகவியுக மகிமை நின்னையுஞ் சிலபேர்
நவின்றுகுறை செய்வர்கண்டாய்
வம்பவிழ் மலர்ச்சோலை மலைபலங் காரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (27)

அரசரது நன்றியறியாமை.

அரசரைக் கண்டபின் காரியக் காரருக்
கதிகபரி தானமுதவி
யதிகார மொன்றினைப் பார்ப்பவ ரிடத்திலு
மதுக்கொட் டிரட்டியீந்தும்
கருதுநிலு வைப்பணந் தவணைப் பணங்கண்முன்
கடன்வாங்கி யேகொடுத்துங்
கணக்கர்செல வெழுதார்க ளுட்டார்க ளூருவர்
கடன்காரர் தாமறிப்பார்
விருதுசீட் டுக்காரர் வைவார்கள் கொல்லரோ
வெயிலிடை நிறுத்திவைப்பார்
விதமாகு மவரவர்க ளெல்லாஞ் சபாசென்ன
மெய்ப்பாய் நடந்துகொளினும்
வரிசைபெறு துரைகளவ ரருமைசற் றறிவரோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே (28)

கவிவா[illegible]மையறிவில்லாமை.

கற்பனை யலங்கார மாக்கோவை பாடினுங்
கனவரிசை யொருபச்சடங்
கலம்பகங் கூறிலொரு துப்பட்டி பிள்ளைக்
கவிக்கென்னி லொருசோமனும்
நற்பொரு ளுலாவென்னி லுறுமாலை மடலுக்கு
நாணயம தாயொருபணம்
நல்வண்ண மென்னிலொரு சாப்பாடு மாலையெனி
னன்மைதரு தாம்பூலமாம்
அற்புதம் பெறுகவிக ளென்னிற் பளாபளா
வதிவெகு மானமாகு
மப்படியு மாயிரத் தொருவரென் றுலெங்க
ளருமையெவ ரறிவாகண்டாய்
மற்பொருத மல்லரொடு முற்பொருத வீரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (29)

இதனையிவரன்றி யிவரறியாரெனல்.

கீர்த்தனைக ளின்மகிமை பாகவத ரல்லாற்
கிரிக்குறவர் தாமறிவரோ
கீர்த்திப்ர தாபமறு விதரணிக ரல்லாது
கெட்டலோ பியரறிவரோ
சேர்த்தமறு வி யான நீதிமன் னவரலாற்
சிலைவேடர் தாமறிவரோ
செய்யபக வற்கீதை மெய்ஞ்ஞானி யல்லாது
சென்மநீ சர்களறிவரோ
கோத்தமணி மாலையை மங்கையர்க ளல்லாற்
குரங்குகண் டாலறியுமோ
கொக்கோக மகிமைதனை நாகரிக ரல்லாது
கூறுபே டிகளறிவரோ

வார்த்தையுசி தத்தைமந் த்ரிகளன்றி யறிவரோ
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (30)

பயனில்சொல்லி னிழிவு.

அகமென்று தன்னைப் புகழ்ந்தபே யுந்தந்தை
யன்னையர் வருத்தமுறவே
யயலார் தமக்குறவு பேயுமட வார்புத்தி
யனுதினங் கேட்டபேயும்
சுகமென்று பொதுமாத ரைக்கூடி மனைவியைத்
துயரமே செய்தபேயுந்
துணந்துரண களமற்று முறிகின்ற பேயுமுன்
சொன்னதிலை யென்றபேயும்
செகமன்ன ராமென்ற தலையென்ற பேயுமியல்
செய்நன்றி கொன்றபேயுந்
திரளாள சபையினிற் பயனிலா வார்த்தையுரை
செய்கின்ற பேய்க்குநிகரோ
மகமென்று கோசிக னழைக்கவரும் தூயனே
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (31)

எல்லைக்கடந்தலின் வருமிழிவு.

அரசர்மே லாணைதனை யெண்ணாத குடிகளு
மாதாய மிஞ்சுசெலவு
மன்புடைய பேர்புத்தி கேளாத கோபமு
மவைக்கடங் காதநாவும்
சரசவகை மிஞ்சவே வந்தபரி காசமுந்
தனைமிஞ்சு தொழிலாளருந்
தயிரியந் தனைமிஞ்சு கவலையுஞ் சாக்ஷியோர்
தமைமிஞ்சு முறைவழக்கும்

காசரண வயைவங் கனமிஞ்சு தேகமுங்
கவியின்மிஞ் சியவெழுத்துங்
கருதுமுறை கேளாத மனபாட்டி புணர்நாய
கன்புகழை யொக்குமென்பர்
வாசரச கவிராஜர் புகழ்வேத குலதிலக
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (32)

இவர்க்கு அமுதம் இவ்விடத்தெனல்.

அண்டருக் கமுதமது சொர்க்கத்தில் வேதியர்க்
கமுதமது சொல்லுரையிலே
யானகவி ராஜருக் கமுதமணி நாவிலே
யாவினுக் கமுதமுலையில்
பண்டிதர்க் கமுதமது கையிலே விதரணிகர்
பங்கிலமு தங்கண்ணிலே
பாகவத ருக்கமுது காதிலே பரிவுடைய
பாங்கருக் கமுதமனதில்
ஒண்டொடிய ருக்கமுத மாமதிய மெனவே
யுகந்திடுந் தேகமெல்லா
முற்றபெரி யோர்தமக் கமுதங் குணத்திலே
யுணர்வுடைய பேர்க்கமுதமோ
மண்டலமளந்தவுன் பாதத்தி லென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (33)

இவர்க்கு விஷம் இவ்விடத்தெனல்.

திருடர்க்கு விடமெலாங் கையிலே காமமிகு
தெரிவைக்கு விடமுலையிலே
தீயபொய் யர்க்குவிட நாவிலே மதமுடன்
திரிவோர்க்கு விடநிதியிலே

கருதரிய கோளர்க்கு விடமுதடு
காமுகர் விடங்கண்ணிலே
கட்செவி விடங்கள்பல் லடியிலே தேட்கெனிற்
கனவிடங் கடைவாலிலே
அரியதுஷ் டர்க்கென்னி லெட்டிமர மென்னவே
யங்கமெல் லாம்விடமதா
மடுத்துக்கெடுத்திடும் பகைவர்வுட மனதிலே
யம்பொன்விலை மாதருக்கு
மருவுவிட மல்குலிற் றெரியவச மன்றுகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (34)

இவர்க்குப்புண்ணியமிதுவெனல்.

உன்னுடைய பதசேவை கண்டுபணி கின்றதே
யுடல்செய்த புண்ணியமதா
முறைகொண்ட கீதையின் சாரங்கள் கேட்பதே
யுற்றசெவி யின்புண்ணியம்
தன்னுடைய புத்திர ரனைந்தசோ றுண்பதே
சாற்றுநாவின் புண்ணியந்
தத்துவ முணர்ந்தபெரி யோர்தமைக் காண்பதே
சார்ந்தவிழி யின்புண்ணியந்
பன்னுமிர வலர்கேட்கு முன்னங் கொடுப்பதே
பாணியது செய்புண்ணியம்
பதிவிரத மங்கைகுண மிக்கபுரு டற்குப்
பலிப்பவே வெகுபுண்ணியம்
மன்னுமிவை முன்செய்த புண்ணியமதென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரவேங் கடராயனே. (35)

இவர்க்குப் பாவமிதுவெனல்.

திருந்துகற் பனையிலாப் புன்கவிகள் கேட்பதே
    செவிசெய்த பாவமாகுஞ்
  செயலருமை யறியாத பேர்கண்முன் சேவகந்
    திரிதல்கால் செய்தபாவம்
பரிந்தவுப சாரமா தரவிலார் மனையுணவு
    பருகனு வின்பாவமாம்
  பாவனை லயஞ்சுருதி நயமிலாப் பரதமது
    பார்த்தல்விழி செய்தபாவம்
தருந்தமிழை யறியாத பேர்களிட மேற்கின்ற
    தகைமைகை செய்தபாவந்
  தன்பெயர் விளங்காத பிள்ளையைப் பெறுவதே
    தாய்வயிறு செய்தபாவம்
வருந்துயர முன்செய்த பாவவினை யென்பர்காண்
    மணவாள நாராயணன்
  மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
    வரதவேங் கடராயனே. (36)

இவர்க்கிவை யுளவேனு மிவைவேண்டுமெனல்.

அதிவீரனென்னினுந் தந்திரவு பாயமுட
    னடையலரை வெல்லல்வேண்டு
  மாயிரம் வித்தைகற் றாலுமுல கந்தணி
    லடக்கம திருத்தல்வேண்டும்
நதிகோடி நீந்திவந் தாலுமோ டந்தனை
    நயந்துகரை சேரல்வேண்டும்
  ஞானதத் துவமுணர்ந் தாலுமுல கத்தினி
    னடக்கைதனை யறிதல்வேண்டும்
துதிசேர் குபேரனென் றாலுமொரு லாபமுறு
    தொழிலுட னிருத்தல்வேண்டுந்
  துய்யவல்லமையுடையனெனினுமொருசார்பினுற்
    றுரைகளைக்காணல்வேண்டுந்

மதியூகி யென்னினும்பெரியர்சொற் கொளல்வேண்டு
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (37)

இவர்க்கிவை வேண்டாமெனல்,

பெற்றதாய் தந்தைதன் சுற்றமேமுதலான
பெரியோரை முனிதல்வேண்டாம்
பின்னொன்று முன்னொன்று பேசியே யவமான
பேர்கொண்டு திரிதல்வேண்டாம்
உற்றவர்கள் போலவுட் பகையான வஞ்சகரை
யொருநாளு நம்பவேண்டா
மொருவருக்கிச்சையாய்ப் பொய்சொல்லிப்பின்ச
பையிலூமைபோ னிற்றல்வேண்டாம்
சற்றுமேபொறுமையில் லாதவர்கள் சண்டையிற்
றூன்போய் விலக்கல்வேண்டாந்
தைரியந் தனில்விக்ர மாதித்த னென்னினுந்
தன்னையே புகழவேண்டாம்
மற்றொன்றுமெண்ணாது செய்யவேண் டாமென்பர்
மணவாள நாராயணன்
மதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (38)

இவர்க்கிவை பாவமெனல்.

அரசர்வெகு மானஞ்செய் போதுதடை வருகிலோ
வன்றுவிதி பாவமாகு
மானபெரி யோர்பழமை யாய்வந்த நேயமதை
யகல்தலே தத்தயோசம்
தருகின்ற காரியங் கைகூடி யேபின்பு
தவறில்லை திருதியாகுஞ்
சற்குண மடைந்துளோ ருத்தமரை முனிவதே
சந்திராஷ் டமதாகுமாம்

கருதிய விருந்தினுட னுண்ணாத தனியுணவு
காணுமது வேதார்த்தினங்
கலகமே செய்கின்ற வீணரைக்காண்பதே
கனவர்ச்ய வேளைகண்டாய்
மரிசிசுத னெனவந்த காசிபகு லோத்துங்க
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (39)

இவர் இத்தீக் கோளாவரெனல்.

துரைமக்க ளைக்கண்டு தங்கள்கா ரியமெலாஞ்
சொல்லிச்செய் கின்றவேளை
சொல்லெலாம் பொய்யெனவு மிவர்சாட்சி மெய்
யெனவுந் தோன்றுவோ னவலமாகும்
திரமுற்ற கல்வியொடு குணமிக்க கவிராஜர்
திரளான ராஜசபையில்
செய்யும் ப்ரசங்கத்தி லொருபழுது சொல்லுவோன்
சென்மத்தி லங்காரகன்
அருள்பெற்ற விதரணிக ரைக்காத்த னேகனு
ளனுசரித் தியல்பாகியே
யவர்கொடுக் கும்போதி லிடர்சொலி விலக்குவோ
னஷ்டமச் சனியனாகும்
மருவுற் றலர்ந்தவம் புயமணியு மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (40)

இது இவ்வாறுயின் இச்சிறப்பிற்றுமெனல்.

தரணிமன் னவர்சபையின் மெய்க்கின்ற வரிசையே
தனதுபட் டாபிஷேகஞ்
சபாசென்று மெச்சிக் கொடுக்குமதி காரமே
சாம்பிராச்ய போகமாகும்

பரிவுட னினைத்தபடி காரியங் கூடிலது
பதினொன்றி னிற்குநவதாம்
பந்துஜன வர்க்கங்க ளுடனுறவு செய்கின்ற
பாக்யமே கவிபாணமாம்
அரிவைகுண ரஞ்சிதம் தாய்வந்து சேருநா
ளன்றமிர்த சித்தயோக
மன்பான பெரியோர்க டரிசனஞ் செய்வதே
யானசுப தினமென்பர்காண்
மாகதம் பூவைமுகி னீலமணி வண்ணனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (41)

மனிதர்களிலே துஷ்டரும் ராட்சசரும் பூதரும் இவரெனல்.

புண்ணியம் பாவமறி யார்மாத வஞ்செயார்
புகல்கல்வி நெறியுமறியார்
புனிதரைப் போற்றார்கள் பரதிரவியங்கொள்வார்
புன்மைசேர் துஷ்டராவார்
எண்ணியொரு காரியஞ் செய்பவர்கள் வலுமையா
லெவருக்கு மிடர்புரிகுவா
ரிரக்கமில் லார்பொய் யுரைப்பவர்வஞ் சிப்பவர்க
ளிவர்கள்ராட் சசர்களாவார்
நண்ணியெளி யோர்தமை வெருட்டுவார் வலியவரை
நாடிவஞ் சனையில் வெல்வார்
நாரியர்க ளெவரையுங் கூடுவார் மிகவுண்பா
ரணமறி யார்பூதர்காண்
மண்ணிலொரு மூவடி யிரந்தகெடு மாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே.
வரதவேங்கட ராயனே. (42)

மூர்க்கர் முதலியோரியல்பு.

மெய்யான புத்திபல சொல்லினுந் தன்புத்தி
மேலாகி னேன்மூர்க்கனும்
மிக்கபெரி யோர்களைத் தாழ்வுசெய்தற்பார்த மை
மேன்மைசெய் வோன்மூடனும்
செய்யாத காரியம் தெனினும் பிடித்தபிடி
செய்யுமவ னேதுஷ்டனுந்
திரளான நன்றிபல செய்தவர்க் கேயிடறு
செய்பவன் மகாபாதகன்
ஐயாவெனப்பணிந் தாலுமே கோபம
தடங்காத வன்குரூர
னனுதினந் தீமைபுரி வோனெந்த நாளினு
மடங்காத சண்டாளனும்
மைடார் தடஞ்சோலை திகழ்கின்ற களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (43)

இப்படிப்பட்டவன் இவ்வங்கவீன னுவனெனல்

காதவழி யாணநதி மாதலங் துதியாத
கயவனே யீனமுடவன்
கைதந்த வோலைவா சிக்கமாட்டாத வொரு
கசடனே மிக்ககுருடன்
தீதுபெறு தன்களவு கண்டவர்க் குத்தாஞ்
செப்பிலா தவனூமையாஞ்
செயலான தன்மகதை பொன்றெனினு மறியாத
செய்கையுடை யோன்செவிடனும்
ஏதெனினு மொருபேர் விளங்காத தேகம
தெடுக்குமவ னேகுரூபி
யென்றெனினு முன்பாத தரிசனஞ் செய்யாத
வீணனே நீசனென்பார்
மாதுசத் தியபாமை தழுவுமணி மார்பனே
மணவாள நாராயணனை

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (44)

உலோபியர் வகை.

நசைபெற்ற வேதவே தியர்தமக் குதவா
னவின்றலோ பர்க்குமயன்
நாற்கவி மொழிந்தகவி ராசர்க்கு மொன்றேனு
நல்கிடான் கெஞ்சலோபி
இசைபெற்ற கீதமுறை செய்பாட கர்க்குமொன்
றீகிலான் பாதிலோபி
யியலான மட்டுரா சர்க்குமொன் றுதவிலா
னேற்றமுக் காலுலோபி
திசைபெற்ற விகடகவி ராசர்க்கு முதவிலான்
றீயமுழு லோபிகடனஞ்
செய்மாத ரபிணபங் கண்டுமொன் றுதவிலான்
சேர்பரம லோபிகண்டாய்
வசைபெற்ற லோபியர் தங்கள்கண் டீரவன்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (45)

உலோபியர் வஞ்சப்புகழ்ச்சி.

கண்டபகை யாளிமுன் னின்றுபொரு தாமற்
களத்திச் புறங்கொடுப்பார்
கன்னமிடு கள்வருக் காடையும் பணிகளுரி
காணும லேகொடுப்பார்
சண்டமா ருதமென்ன வருகின்ற பகைவர்க
டமக்குமனை யுங்கொடுப்பார்
சவுக்கிட் டடிக்கின்ற மன்னர்க்கு வீட்டுத்
தனங்களெல் லாங்கொடுப்பார்
அண்டிவரு மெமதூதர் வந்துதான் கேட்குமுன்
னஞ்சமுறு முயிர்கொடுப்பா
ரவனிமிசை யிப்படி கொடுக்கின்ற பேர்கடமை
யதிலோப ரென்பதென்னோ

வேண்டலமும் விண்டலமு முண்ட கனி வாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடரயனே. (46)

உலோபியர் குணமாறுமை.

மதன்கொண்ட துளியொன்றி றேலெழு கடலெலாந்
தித்திக்க வேசெய்யினுஞ்
செய்யபூ மலரினல் வச்சிரந் தன்னைக்
சிறக்கவே பொடிசெய்யினும்
சான்கொண்ட மலையெலாங் கைக்கொண்ட வெண்
ணெயாற் கவினுற்ற மெழுதுசெயினுங்
கயவர்க்கு நீதியும் பேடிக்கு வீரமுங்
கபடர்க்கு மெய்ஞ்ஞானமும்
ஊள்கொண்ட மூடர்க் கிரக்கமுந் தெளிவுற
வுரைத்துநல மேசெய்யினு
மூமைசெவி டன்குருடன் முத்தமிழ் படிக்கினு
முலோபருக் கீவ்வருமோ
வான்கொண்ட தேவர்மொழிமலர் கொண்டபாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே (47)

மக்களிற்பதராவாரிவ ரெனல.

கொண்டகடன் வட்டியுட னன்றுபோற் குணமாய்க்
கொடுத்துமகி ழாதபதருங்
கூறுபிணைசாட்சிமுறி யுடன்மறித் தாலுங்
கொடாதொளிக் கின்றபதரும்
கண்டவுடனொருகோடி சொல்லிப்பி னென்றெனுங்
கருதிச்செ யாதபதருங்
காணு விடத்தினிற் பழிகூறி யவரையெதிர்
கண்டுபுகழ் கின்றபதரும்

பண்டொருவர் செய்ந்நன்றி தனையே மறந்துபின்
பழிசொல்லு கின்றபதரும்
பரமாத ராசையால் வசைகொண்ட பதரும்
பறந்துமிக வுஞ்சிதறவே
மண்டிவரு சண்டப்ர சண்டமா ருதமான
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை பலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடராயனே. (48)

இக்குற்றமுடையோர்க்கும் இதுசெயல்வேண்டுமெனல்

கதித்திடும் பகைவரென் றாலுமா பத்தினிற்
கண்டுதவி செய்யல்வேண்டும்
கல்வியறி யாதசபை யெனினும்ப்ர சங்கங்கள்
கவிராஜர் செய்யல்வேண்டும்
விதித்தமுழு மூடரென் றாலுந்தன் மைந்தர்க்கு
வித்தைகற் பித்தல்வேண்டும
வெய்யசின மூர்க்கரென் றாலுநல் லோர்கண்டு
மேற்புத்தி சொல்லல்வேண்டும்
அதிர்ஷ்டமில்லை யென்னினுஞ்சலியாமன் மிக்கதொழி
லதிலே முயற்சிவேண்டு
மசாத்தியம தானகனரோகமென் றாலுமோ
ரவிஷதம தீவர்கண்டாய்
வசிஷ்டரொடு வான்மீக முனிதுதி சரித்ரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (49)

இதினும்இது மிக்கதெனல்.

கினமுந் திரிந்துதனி யாகியே மிக்கபொரு
ட்டோடியே வாழுமதிலுஞ்
செல்வரொடு தந்தைதாய் சுற்றமுங் கூடிச்
சிறந்துண்ட கூழதிகமாம்
தனதுமரி யாதையொடு பெருமையறி யாதபேர்
தனமாரி பொழியுமதிலுஞ்

சமமான மேன்மைபெறுகின்றபெரியோர்தந்த
தாம்பூலமேயதிகமாம்
கனமருவு பலபல மகாவித்தை சிலசில
காரத்தொடு படிக்குமதிலுங்
கருணைபெற வொருவித்தை யாயினுங் குறைவறக்
கற்கின்ற தேயதிகமாம்
மனிதர்சில ரிவையன்றி யவையதிக மென்பார்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (50)

இதினுமிது வென்றியெனல்.

மிக்கதுடி கண்டுளம் வெருண்டுகலை மானையே
வென்றுசய மாகுமதிலும்
வெஞ்சின மிருந்துகவ ரும்புலி யுடன்பொருது
மெய்கொண்ட வடுவேசயம்
பக்குவமு திர்ந்தபே ரிளமாது கொங்கையிற்
பரிவுடன் சேருமதிலும்
பைம்பொன்மணி மாலைபுனை வாலரதி யூடலிற்
பாததா டனமேசயம்
தக்கதொரு கல்வியறியாத முழுமூடர்
சந்தோஷ மாகுமதிலுந்
தமிழருமை யறிகின்ற பெரியோர் பழித்ததிற்
றனையதே சயமென்பர்காண்
மைக்குவளை செங்குவளை வாசமலர் களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (51)

இதுவிதனை வசப்படுத்துமெனல்

சிந்தைதெளி கல்வியே லோகவசி யம்பத்தி
செய்வதே தெய்வவசியஞ்
செய்யுமரி யாதையே வித்வசன வசியமாஞ்
செல்வமுற வோர்கள்வசியம்

எந்தவித முந்திரள நல்குப்ப ணங்களை
யின்பவிலை மாதர்வசிய
மெப்பொழுது மவர்மன தறிந்துகட் டிக்காத்
திருப்பதே ராஜவசியம்
தந்ததன் டனைகளே துஷ்டசன வசியமாந்
தானமே கீர்த்திவசியஞ்
சாந்தகுண நயமாய் நடந்திடு மொழுக்கமே
சகலசன வசியமாகும்
மந்திரமெ மூத்திட்டு மேயுன துவசியமா
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (52)

இச்செய்கையோர் இச்சிறப்புப்பெயர்

கொள்வரெனல்.

ரசணென் றடைந்தவர் தமக்குவரு வினையெலாந்
தாங்குவோன் புருஷமேரு
தன்னுடைய செய்கைபோ லெவரையும்பார்க்கின்ற
தகைமையோன் றெய்வபுருஷன்
திரணமெனி னும்பிறர் பொருட் காசையில்லாத
செய்கையோன் புருஷோத்தமன்
தீராத வினைவரினு மற்பரைப் பணியாத
தீரனே புருஷசிங்கம்
பொருவிலாத் தந்தைதா யென்னினுங் கண்டபடி
புகலுவோன் புருஷாதமம்
போற்றுமவர் மனதிற் குறிப்பறிந் துதவுவோன்
புருஷநா யகமென்பர்காண்
மரபெலா மிப்படி புகழ்ந்தருண சேகரன்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (53)

இச்செய்கையோர் இவ்வழிபெயர் பெறுவரெனல்.

சற்றெனினு மொருகல்வி யறியாதகயவனே
தாங்குழயர் கொண்டமரமாந்
தன்புத்தி யன்றிபிறர் புத்திபா வினைசெயுந்
தங்கதனையோ னேபதுமையாம்
கொற்றவர்கள் பகையாற் புறத்துண்டு திரிகுவோன்
கூகையுற வானடபக்ஷி
கோபமது தந்தையே யன்றிமற் றோரையுங்
கோபிக்கு மவன்மிருகமாம்
கற்றபெரி யோரையெதிர் பணியாத மூடனே
கைகால் முளைத்த சிலையாம்
கண்டவர்க ளெல்லாம் பழிக்கின்ற கோளனே
கனதுஷ்ட ஜெந்துவென்பார்
மற்றவர்க ளேயமது கனவிலுங் காணாத
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (54)

கல்விப்பொருட்சிறப்பு.

தெள்ளமுத மனையகல் விப்பொருள் படைத்திடிற்
றேசமெல் லாந்துதிக்குஞ்
செயத்தம்ப மானபுகழ் நிலைநிற்கு மிவையெலாஞ்
செம்பொன்விசு செல்வமதுபோல்
வெள்ளமது கொளுமெனும் பயமில்லை கனலினால்
வெம்பவரு சலனமிலை
வேந்தர்கள் பறித்திடக் கூடாது சோதரர்
விரும்பினும் பங்குறாது
கள்ளராற் றிருடவும் முடியாது வரவரக்
கனமலாற் குறைவுறாது
கருணைஞா னந்தழையு மாகையா லுனையிதய
கமலத்தில் வைப்பதெளிதாம்
வள்ளலென வருகின்ற மாடபூ ஷியரதிபன்
மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (55)

கவிதைச்சிறப்பு.

உரைகொண்டு சொல்வரிசை சேர்ந்துபொரு ளின்ப
வகை யோசைபெற் றேமதுரமா
யுற்றநவ ரசமுடன் கற்பனை யலங்கார
முண்டாகி யேகவுடமாய்
நிரைகொண்ட சீர்தளை விகற்பம் பொருந்திநன்
னீதியாய்க் கடைதுடிப்பாய்
நிறைகின்ற சபைதனி லுதாரணம தாகிநிலை
நின்றுபழு தென்றிடாமல்
திரைகொண்ட தண்கடலில் வருமமுத பாகமாய்த்
தேகப்ர சித்தியாகச்
செப்புமொரு கவிகொண்டு குலமெலாம்வந்தடிமை
செயினுமது நிகராதுகாண்
வரைகொண்டு பொழியுமழை காத்தருளு மையனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங்கடராயனே. (56)

தந்தீவினைப்பயன்.

திங்களுத யங்கண்டு மலரா திருப்பது
செங்கமல மூற்றவினையே
தினகரனை யெதிர்கண்டு முகைகொண்டு வாடுவது
சேதாம்பல் செய்தவினையே
கொங்குலவு சண்பக சுகந்தமலர் கண்டுமருள்
கொண்டது சுரும்பின்வினையே
கொண்டன்மழை கண்டுளமெலிந்திட வருந்துவது
கோகிலஞ் செய்தவினையே
அங்கணுல கெங்கணு மகிழ்ந்தபெரி யோர்களுக்
கருளா திருந்துவிடினு
மவர்மீது குற்றமது சொல்வரோ சேர்ந்தவ
ரதிஷ்டமென் பார்கள்கண்டாய்

வங்கியந் தருமிசை கனிந்தனி வாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (57)

அரசர்கவிவாணர்க்குச் செய்யுமுபசாரம்.

போஜனஞ் சந்தமலர் மாலைதாம் பூலம்
பொருநாதுவஸ் திரபூஷணம்
புரவியொடு கவிகையுஞ் சிவிகைவரி வாத்தியம்
பூமிமனை தனதானியம்
தூசுறவு துவசமெனும் வெகுமான சோடசந்
தூதரால் வரவழைத்தல்
தோன்றுமுன்னெழுதல்வந் தருள்கெனத்தழுவுத
றுதித்திட விருக்கையுதவல்
நேசவெகு மானங்கள் செய்தெழுதல் வழிவிடுத
னிறையங்கி காரமேழாம்
நெறிகொண்ட புவிராசர் கவிராசர் பாற்செய்யு
நீதிமுறை யென்பர்கண்டாய்
வாசவன் பெருவிசயசூதனெனுநாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (58)

புல்லர் நல்லோர்குணமறியாரெனல்.

சந்தன் வனந்தனி லிருந்துமதன் மணமதைச்
சற்றுமறி யார்கிராதர்
தரளங் குனிக்குமவ ரதன்மாலை யணியார்கள்
சங்குமணி தன்னையணிவார்
கந்தமலி தாமரை யடுத்துமண் டூகங்
கருஞ்சேறு தனையருந்துங்
காமருவு தேமாவின் மிசையிருந் தாலுமோ
காகமது வேம்புநுகரும்
அந்தவகை போலநல் லோர்தமை யடுத்தே
யனேகநாட் பழகிவிடினு

மற்பர்தா மறிகின்ற தறிவதல் லாமன்மற்
றவர்மகிமை யறிவார்கள்ளா
வந்திடு கணக்தன்னி லவர்பெருமை பறிகின்ற
மணவாள நாராயணன்
மன்திலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (59)

புல்லரைப்பாடும் புலவர்பயன் பெறாமை.

நாவினிற் சொல்லுநய முங்கண்டு வஞ்சகரை
நட்பென்று வருநேயரும்
நவமதன னென்னவெழில கண்டுபேடன்றனை
நாடிவரு மடமாதரும்
காவினி லுயர்ச்சியும் பசுமையுங் கண்டிலவு
காத்திருக் கின்றகிளியுங்
கானலைக் கண்டுபுன லென்னவே யாசையொடு
கருதியே யேகுமானும்
பூவினிற் பொலிவுமண முங்கண்டு கேதகை
பொருந்துதே னுடுமளியும்
புல்லர்தஞ் செல்வங்கள் கண்டுதுதி செய்திடும்
புலவர்செய லொக்குமென்பார்
மாவினிற் குயில்வேளை வர்வெனுங் களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (60)

மேலோர்செயல் கீழோர்க்காகாமை.

எந்தவினை செய்தாலு முனிவோர்கண் மாதவ
மிசைந்தாற் பெறுமைபெறுவா
ரிகழ்ந்துவசை சொல்லினுங் கவிராசர் வித்தையா
லென்றுமிகு மேன்மைபெறுவார்
சிந்தைமத மாயொன்று வழுவினுந் துரைகள்செந்
திருவினாற் புகழ்சிறப்பார்
சீரியர்க ளெப்படி புரிந்தாலு மேற்குமது
சிறுமையோர் செய்யவசமோ

தந்தியது நெறிதப்பி யோடந் தானுமது
தன்னைமத யானையென்பார்
தானுமப் படிதவறு செய்யிலோ பேயென்று
தள்ளுமுனி வரர்கள்கண்டாய்
மந்திசெறி யிடபகிரி தன்னிலுறை வாசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (61)

இது இல்லையாயின் இதுவிளங்காதெனல்.

சந்திர னிலாவிரவு மதுரமில் லாதகவி
தனையரில் லாதசெல்வஞ்
சற்சன ரிலாதவூர் புரவியில் லாதபடை
தளபதி யிலாதசேனை
பைந்தொடி யிலாதமனை பாடலில் லாவோசை
பத்தியில் லாதபூசை
பார்த்திப ரிலாதபட் டணம்யூக மந்திரிகள்
பற்பல ரிலாதவரசு
கந்தமில் லாதமலர் சத்தியமி லாதவாய்
கல்வியில் லாததேகங்
மனவினய மில்லா நியோகிசுசி யில்லாத
கன்மமுமு தேசமில்லா
மந்த்ரமிவை வித்வசன மில்லாத சபையென்பர்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே (62)

சங்கீதச் சிறப்பு.

புருவநெறி யாமன்மணி யெயிறுதோன் றுமல்விழி
புளகாம லங்கசேட்டை
புரியசமன் சிருதலையை யசையாமன் மிடறுதான்
பொருமிவிம் மாமலியல்பாய்ச்

சுருதிலயை சுரஞான நீதியொடு வீணையின்
றொனியினு தப்பிரமமாய்த்
துய்யதந் திரியோசை மிடற்றோசை யெனவேறு
தோன்றும வின்பகயமாய்த்
தருமந்தர வமுதரச மொழிச்சுரளிகள்பழகு
சங்கீத வித்தையென்றால்
சகலர்க்கு மானந்த மாகுமது பாடுமவள்
சரசகுண வஞ்சியெனிலோ
மருவியிதழ் பருகியணை யாமலுயி ருய்யுமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை பலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (63)

பரதச்சிறப்பு.

பரதாள முஞ்சுதி யடங்கமிகு தொனிசெயும்
பண்புபெறு வோன்மத்தளி
பலராக கீதமொடு தாளங்கொள் கனவிதம்
பாடுவோ னேபாடகன்
கரதாள மேன்மனமு நடனபா தத்தின்மேற்
கண்ணுமுடை யோனட்டுவன்
கையின்மேல் விழியுமங் கைவிழியி னபினயங்
காட்டுமவ ளேபாத்திரம்
சுரதாள லயமார்க்க மாகுமிங் கிதபதஞ்
சொல்லுமவ ரேபரிசனங்
ரஸாதிபெற்ற நடனப்ர சங்கமதில் வேறுதொனி
தொனியாத சபையேசபை
தாளமுடனாவி னடனமிடு பாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே.
வரதவேங்கட ராயனே. (64)

நாடகச்சிறப்பு.

சுகந்தபரி மளவஸ்த்ர பூஷணா லங்கிருத
சோடுமுஸ் தீபுவேண்டுந்

தோகையர்க ளும்பரி சனங்களுங்கூடியே
சொற்படி நடத்தல்வேண்டும்
மிகுந்த ரஸ்தாளிக் கருப்புதேன் முதலான
மேன்மைபோ லின்பரசமாம்
வேஷங்க ளந்தமுஞ் சாதியும் பாஷையும்
வெவ்வே றிருத்தல்வேண்டும்
புகழ்ந்தபத மிங்கிதம் பரிகாச விகடங்கள்
புண்ணிய கதாப்ரசங்கம்
போற்றுபா வணர்மிகு ராகதாளஞ்சுருதி
புகழ்கின்ற பரதநடனம்
மகிழ்ந்திடுஞ் சபைதேவர்சபையென்று சொல்வர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (65)

விநோதவித்தைச் சிறப்பு.

சத்திகண பதிதுர்க்கை சரஸ்வதி மாகாளி
சாமுண்டி யென்றுவாழ்த்திச்
சங்கமொடு ஜயகண்டி டக்கைகைத் தாளங்கள்
சத்தமொடு மிகமுழங்கச்
சித்ரமிரு மாத்திரைக் கோலின்முறை யங்கமுறை
செப்பிமுறை பத்துமுறைகள்
செய்யுமுறை யறுபத்து நாலுகஜ கரணங்கள்
சேர்ந்தகோ கரணமார்க்கம்
வித்தைபுரி ஸ்தம்பமும தாதியா மஷ்டாங்க
விதமா மயேந்த்ரசாலம்
மிகுமந்த்ர சாலமுத லானசெப் பிடுவித்தை
மேன்மையவர் தந்த்ரநீதி
மந்த்ரசச ராசதே வேந்த்ரனுந் தெரிவனோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (66)

பௌராணிகர் முதலியோர் சிறப்பு.

ஆருக்கு மானந்த மாகவே பொருள்சொல்லு
மவனே புராணநிபுண
னங்கமொடு கிரகநிலை கணித்மும் தெரிகுவே:
னருள்புரோ கிதபூசுரன்
சீருற்ற சபையெலா மெச்சப்ர சங்கமுறை
செப்புமவ னேவித்துவான்
செய்யுமந் திரயந்த்ர தந்தரமொடு
சிலனே மந்த்ர வாதி
எருற்ற கல்விகுண மேன்மைபோதங்க
ளிசையுமவ னுசாரிய
னென்றுமவர் சொற்படி நடந்துபய பத்தியோ
டிருக்குமவ னேசிஷனும்
மாருக்குவேதாந்த வாசனே நேசனே
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (67)

மருத்துவனியல்பு.

திரமான சாஸ்திர முணர்ந்தொரு சிகிச்சைபது
செய்திட வழைத்தபின்போய்த்
தேசகா லஞ்சாதி தேகங் குணம்பிணி
சிறக்குமா றுந்தெளிந்து
கரமான நாடிமுத லெட்டுப் பரிட்சையுங்
கண்டுகலி கங்கியாழங்
கனகுளிகை பஸ்பமொடு சிந்தூரஞ் சூரணங்
கருதுலே கியதயிலமாம்
பரமான நன்மருந்துங்கொடுத் துசிதமாய்ப்
பத்தியமு வெளிதாகவே
பரிவுபெறு மாரோக்கி யஞ்செய்து திரளாசை
பகராத பண்டிதனெனின்
வரமான தன்வந் திரிக்குநிகர் சொல்வர்காண்
மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (68)

ஈனர் மருத்துவனுக்குச் செய்யுமுறைமை.

சேர்க்கின்ற கனரோக முற்றால் வயித்தியன்
றெய்வமாங் கேட்ட தெல்லாந்
திரள்கொடுப்போமென்பர் தீருமிப்பிணியொன்று
செப்பிறு லன்றுகுருவாம்
பார்க்கின்ற குளிகையது தங்கபின் தந்தையாம்
பாதிலகுவான பின்பு
பண்பான துணைவனு ரோக்கியஞ் செய்தபின்
பார்கின்ற மைத்துனனுமாம்
ஏர்க்கின்ற மற்றைநா ணேயன்மறு நாளினி
லிசைந்தகட னுளிமறுநா
ளெதிர்வரிற் பகையாளி யாகுமிப் படியெண்ணு
மீனர்சில ருண்டுகண்டாய்
வார்க்கின்ற தானமொடு வளர்கின்ற வள்ளலே
மணவாள நாராயணன்
திமனதுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (69)

ஆராயாதுசெய்யு மெழுவரடையுங்கதி.

நீதிவழு வாவகை வழக்குரைப் போர்களு
நிறைந்ததீ வினைகளெல்லா
நீங்குபரி காரமுறை செல்குவோ ரும்பிணி
நிறுத்தவரு பண்டிதர்களும்
சோதிடஞ் சொல்லும்பு ரோகிதரு முலகந்
துதித்தசெங் கோல்வேந்தருந்
தூயவுப தேசதே சிகருமவர் சீஷருஞ்
சொல்லுமிவ ரேழுபேரும்
ஆதிமறை நூலுரைசெய்தவித மாராய்ந்
தறிந்துதெளி யாதுசெயிலோ
வடைக்கலப் பொருளைக் கவர்ந்திடும் பேரிலு
மகோரநர கடைவர்கண்டாய்

மாதிர நெடுங்கடல் வளர்ந்தநெடு மாயனே
　　மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
　　வரதவேங் கடராயனே. (70)

நித்திய கருமச்சிறப்பு.

கருணைநதி மூழ்கியே சந்திவந் தனமுடன்
　　சருதுஜப தபமோமமுங்
கடவுளோர் பூசையுஞ் செய்து வேதாகமக்
　　கல்வியது முறைபடித்துத்
தருமத் தியானநற் கருமமா நீதியொடு
　　தந்தைதாய் புத்திருடன்
ருணவு செய்துரா மாயணம் போற்றியே
　　சந்தியொடு கருமநண்ணி
பரிவுடன் நின்றிருக் கோயில்வல மாகிப்
　　பணிந்துபத சேவைசெய்து
பண்பான சந்த்ரோ தயத்தின்மல ரணைமீது
　　பாரியுட னேமகிழ்ந்து
மருவியே வாழுமில் வாழ்க்கையே வாழ்வுகாண்
　　மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
　　வரதவேங் கடராயனே. (71)

குடிவாழ்க்கைச் சிறப்பு.

மிக்கதெய் வத்தலமு ஞானகுரு பீடமும்
　　விளங்குமா நதியுமறையோர்
மேவிய கிராமமும் பூமிநல முந்தனமு
　　மேலரசு முடையநாட்டில்
முக்கனி தருஞ்சோலை நீர்வளங் குடிவள
　　முயங்குபயிர் வளமுமுளதாய்
மொழிந்தநாற் குலமுஞ் செழிப்பதாய்த் தேர்வீதி
　　முதலாய் விளங்குமூரில்
தக்கதொரு வீதியொரு பாண்டுவீ சாலமாய்ச்
　　சார்ந்தசிங் காரமனையிற்

றனதானி யங்கறவை முதலான செல்வந்
தனைத்தென்ன தானமுதவி
மக்கண்மரு மக்களொடு வாழ்வதே வாழ்வுகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (72)

மருத்துவர் செல்லத்தகாவிடங்கள்.

தீராத ரோகமுடை யோரிடமு முண்மையது
செப்பாத பொய்யரிடமுஞ்
சீரான வொருவர்பண் டிதமின்றி வெகுவிதஞ்
செய்துகொள் வோர்களிடமும்
ஏராத கோபமுறு மூர்க்கமன் னவரிடமு
மேந்திழையை மனதுபிரியா
வின்பமா மதிவிரக மானகா முகரிடமு
மெப்படி நலஞ்செய்யினும்
தாராத லோபரிட மும்பத்தி யந்தனைத்
தாழ்வுசெய் வோர்களிடமுஞ்
சகலசன கண்டக ரெனுந்துஷ்ட ரிடமுமிகு
தனமாரி யேபொழியினும்
வாரா திருப்பதே பண்டிதர்க ணீதிகாண்
மணவாள நாராயணன
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (73)

நோய்க்கிடங்கொடார் செய்கை.

சனிபுதன் றனிலெண்ணெய் வெந்நீரின் மூழ்குவார்
சாருமிள வெயில்விரும்பார்
தம்வயதின் மேலான மங்கையைச் சேரார்
சதாகாலம் வழியினடவார்
பனியிலுங் காற்றிலும் மெய்வருந் தார்மடைப்
பள்ளியிற் சேவகமிரார்

பழங்கறி யருந்தா ரிரண்டடக் காரொன்று
பலகால மும்விட்டிடார்
கனியொடு கிழங்குகள் மிகுந்துபுசி யார்பசி
கலந்தன்றி யுணவுசெய்யார்
சாய்ச்சுபா லுண்பர்நீர் மேற்கூட்டு வார்தினங்
காவேரி தனின்மூழ்குவார்
மனிதரிவர் பேர்சொன்ன பேர்க்குநோய் சேருமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறைங்யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (74)

தந்தைமுதலியோராவார் இவரெனல்.

நிலமுடன் கிருகமுஞ் செல்லமுந் தந்துகட
னிலுவையொன் றில்லாமலே
நிறைகல்வி யுரைசெய்து நெறியொடு வளர்க்கின்ற
நேசனே யுயர்தந்தையாம்
கலைமதிய மெனவே வளர்ந்தபின் செல்வங்கள்
கண்டுமிக மனமகிழ்ந்து
கருதரிய புத்திரன்போலமரு மகனையுங்
கருணைசெய் பவளன்னையாம்
பலகலை யுணர்ந்துமிகு செல்வமுந் தேடிப்
பகிர்ந்துதன் பேர்விளங்கப்
பண்பான தந்தைதாய்க் குதவியே யவர்சொன்ன
படிசெய்கு வோன்புத்ரனும்
மலர்பொழி செழுஞ்சோலை மலைவளரு மாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (75)

நற்புதல்வனியல்பு.

அரிதான மாதவஞ் செய்கின்ற முனிவோ
ரடைக்திடுவ ரந்தணபோ

லடுத்தவர் தமைக்காத்து மிக்கசீமலவர் தமை
யடக்குமுன் சக்கரம்போல்
டெரியோ ரிருக்கின்ற சபையினிற் கவிராஜர்
பேசும்ப்ர சங்கமதுபோல்
பேருலக மெய்க்கவரு மனுநீதி முடிவேந்தர்
பெறுகின்ற மாகீர்த்திபோல
ஒருகோடி நட்சத்தி ரங்களுட னடுவே
யுதித்தசந் த்ரோதயம்போ
லுபயகுல சுத்தனும் பகீரதன் போலவே
யொருபிள்ளை போதுமவனால்
மசபெலா நன்மையே யடையுமென் பார்கள்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (76)

சகோதர ரொருமை.

தனதுபட் டந்தனைத் தம்பியர்க் கீயெனத்
தந்துமகி ழுந்தமையனுந்
தமையனார் வருமளவு மாவிரத மாகவே
தபசுபுரி யுந்தம்பியும்
கனதனப் பாலீந்த தாய்தனைப்போலவே
கருணைசெய் திடுமதனியுங்
காணுமுன் றங்கை போற் றிருவடிகள் பணியுங்
கனிட்டனிட மனையாட்டியும்
தினந்தினம் பரிவாகியம்மையே யென்றுபேர்
செப்புங் கொழுந்தனுருஞ்
சேர்ந்துவாழ்கின்றபேர் திரேதாயு கந்தனிற்
றெசரதர் குமாரர்கண்டாய்
வனசமலர் கமழ்கின்ற வாவிசூழ் களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே (77)

வேட்டகத்தியல்பு.

காரிகை தனைத்தந்த மாமனார் மனைதனிற்
கருணைமரு மகன்வந்திடிற்
கண்டவுட னுசார வுபசாரமாகவே
கனவிருந் துரள் சமைப்பார்
சேருநான்மூன்றுகி லமரட்ட்சத்திற்
கெளித்தசந் த்ரோதயம்போற்
றினந்தினம் பெருமைகுறை யுங்காரி யங்களுஞ்
செய்யென்ப ரத்தைமுதலோர்
ஆருமெண் ணுர்கண்மைத் துனர்சரச பரிகாச
மதிகமா மனைவியெனிலோ
வன்புடன் சொன்னபடி கோளாளி தாகையா
லாதியொரு கதையல்லவோ
வாருமென் றவரேக வசனமுஞ் சொல்வர்காண்
மணவாள நாராயணனே
மணதிதுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (78)

மானங்கெட்டுப் பிழைப்பவரிவரெனல்.

நேசமுறு சிறுமிதன துறவினன் மருகன்மனை
நிலையென்று வாழ்ந்தபேரும்
நேரிழை சனைத்தந்த மாமனர் மனைதன்னி
னீங்காதிருந்த பேரும்
பேசரிய கல்விதெரி யாமூடர் பேரிற்ப்ர
பந்தகவி சொன்னபேரும்
பெருமைபோய்க் கள்ளக் கடன்களே பட்டுப்
பிழைத்துயிர் சுமந்தபேரும்
ஏசலறு பணியாளர் தங்கண்முன் கைகட்டி
யேவல்செய் கின்றபேரு
மீனமது பார்ப்பரோ வயிறுசா ணன்றிவர்க்
கெண்சாணு வயிறுகண்டாய

வாசமலர் மங்கைகுடி கொண்டுவளர் களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (79)

கற்புடைய பெண்டீரியல்பு.

ஓதுஜப பூசைகட் கினியகுற் றேவற்க
ளுகந்துசெய் போதுகுருவா
முறைகொண்ட சரசஞ்செய் போதுமன் மதனு
மொழிந்தவே ளைத்தெய்வமாம்
நாதனைக் கருதியவ னுண்டகுறை யமுதாக
நவில்வதே யுபதேசமாம்
நதியாடல் பலநோன்பு தேவதா தரிசன
நயந்தபல விரதமுவன்
பாததரி சனமாக்கொள் சுத்தியாய்ப் புத்தியாய்ப்
பத்தியாய்க் கடலினுழும்
பாரென்று கனவிலுறை செய்கினுஞ் செய்கின்ற
பதிவிரத மார்க்கமான
மாதர்புகழ் நீதியே துதிபெற்ற தல்லவோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (80)

நற்பெண்டீரியல்பு.

பஞ்சணையி னருகாக நின்றுவா வென்றபின்
பரிவினுட னருகில்வந்து
பாக்கிலை மடித்தசுரு ளீந்துமெத் தையி..வந்து
பரிமள மிகத்திமிர்ந்து
கொஞ்சிமலர் சூடியிசைபாடிவிளை யாடியே
கொக்கோக விதமறிந்து
கூடியிதழிருவோரு முறைபருகி யினியபுட்
குரலோசை மிசமுழங்க

நெஞ்சமகிழ் வொடுசுரத கரணகரி கரவுபரி
நேயரதி கேளிதன்னால்
நிறையமிர்த போகசம் போகவைபோகமுட
னீங்காத மோகமுதவும்
வஞ்சியின லாதுமனம் வேறொன்றின் மகிழுமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே (81)

தீப்பெண்டீ ரியல்பு.

ஐயருக் கமுதுபடை யென்றுவந் தாய்நீயு
மாண்பிள்ளை யென்றெண்ணவோ
வரிசியெங் கேபானை சட்டியெங் கேயென்ப
ளவள்சொன்ன வகைகளெல்லாம்
பையவே கொண்டுவந் தாலுஞ் சமைக்கப்
படாதுதலை நோகுதென்று
பாயிற் கிடப்பள்சின மாயென்று பேசினால்
பாருனக் கேற்ற புத்தி
செய்ய வல்லேனென்பள் சற்றடித் தானஞ்சு
தின்கிறேன் கூகூவெனத்
தெருவீடு தோறுமுறை யிடுபெண்டிருண் டெனிற்
றீயநமன் வேறுமுண்டோ
வையகம் புகழ்சோலை மலையலங் காரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (82)

பாத்தையரியல்பு

கொச்சியுறு மஞ்சள்வங் காளமுறு பச்சையிவை
கூறுசண் பகமொட்டுடன்
கூடிய நலங்குவஞ் சனமாடி பொற்கண்டை
கொண்டவெண் டுகிலுடுத்துக்
கச்சிளங் கொங்கைமேற் கந்தபரி மளகளப
கஸ்தூரி குமுகுமென்னக்

கனககவ ரத்னமய பூஷணம் பூண்டுகிளி
கையின்மிசை யேந்திலமாய்ப்
பச்சைமயில் போலிரதி வேளைக்கு மிகுசரச
பரியாச நகைபுரிந்து
பண்பான மேடையுப் பரிகையி னிருக்கும்
பரத்தையுண் டாவளென்றால்
வச்ரதர னுலகத்த ரம்பையிலு மதிகமா
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (83)

பிரௌடை வேசையரியல்பு

ஆசையுட னொருவிரக புருஷன்வந் தான்மிகவு
மாசார வுபசாரமா
யாசனந் தனிலெழுந் தருளுமென் றருகிருந்
தழகான வொருதட்டிலே
நேசமொடு தாம்பூல முதவிமெய யவனுடைய
நெறிகண்டு வரவவைத்து
நீதியா யந்தநாள் வந்தநீர் பின்னைனை
நினைத்திலீ ரென்கோலென்று
பேசரிய சங்கீத சரசசல லாபப்ர
சங்கமொடு ரதிகேளியில்
பிரியமுட னேயணைந் தின்பமாயுசிதம்
பெறிற்ப்ரௌடை வேசையென்பர்
வாசமிகு பைந்துளப மாலையணி மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (84)

பரத்தையரிழிவு.

விலைமாதர் வீடுசவு ளிக்கடை படுக்கையது
மேவுமனை போதுவம்பலம்
மெத்தையது சந்தியிற் பாறையவ ரங்கமோ
மேவியபடித் துறையதாம்

கலைமருவு மவரல்கு லோடமா மிருகொங்கை
கடையிலெலு மிச்சம்பழங்
கனிவாய்படிக்கமிரு ஞடைகடண் ணீர்ப்பந்தல்
கட்டுகத லிக்கம்பமாம்
முலைமார்பு வாடகைக் குதிரையிடை யேணியவர்
மோகமெனி லெட்டிக்கனி
மொழிமுயற் கொம்புசே ரின்புவெங் கீரமை
முறைமையிவை கண்டிருந்தும்
மீவுபெறு வார்களவர் வார்த்தைக்கு நேயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (85)

சரீரநிலையாமை.

ஆகாய மீதினி லெறிந்தசிலை காற்றினை
யடைத்துவைத் திடுதுருத்தி
யனலிட்ட மெழுகுவெயி லிடையிட்டவெண்
ணெய்சுழி யாற்றிடை யெழுந்தகுமிழி
மோக விகாரமொடு வருகின்ற மின்னல்விழி
மூடுதுயில் கண்டகனவு
மோதிவரு காற்றினிற் றீவிழுந் திடுபஞ்சு
மூச்சோடு கின்றபதுமை
மீகாமனில்லாத கப்பல்கண் ணிமைபோல்
விளங்கவரு தேகமிலனை
மெய்யென்றுமெய்யெலாம் பொய்யென்றுதிரிகின்
விழலனெனை யாளநினைவாய்
மாகாள முகிலனைய மெய்யனே துய்யனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (86)

நல்வினைசெய்வோர்பேறு.

ஓதுமா தாபிதா குருதெய்வ விசுவாச
முடனதிதி பூசைசெய்வோ

ருற்றபர தாரசோ தரமாகு வோரகித
மொருவர்க்கு மெண்ணிலாதோர்
பூததய வுள்ளோர் சகாயமே புரிகுவார்
பொய்யிலா வாய்மையுடையோர்
பூர்வமாந் தருமபரி பாலனம் பண்ணுவோர்
பூஞ்சோலை நந்தனவனம்
பாதையிட மண்டபங் கூபந்தடாகநீர்ப்
பந்தர்முத லாய்ப்புரிகுவோர்
பண்பா மிவர்க்குமலை போல்வந்த வினையெலாம்
பனிபோல நீங்கிநலமாய்
மாதவ முகுந்தவுன் பாதமே பெறுவர்காண்
மணவாள நாராயணனே
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (87)

மாதர் அவயவமயக்கு.

சிக்குமிக வேகாறு கின்றகுழன் முகிலென்பர்
திரளுத்தை மாறுதவாய்
செம்பவள மென்பர்சளி கொண்டுநீர் மாறுத
சிறுநாசி குமிழதென்பர்
பக்குவம தன்றிவிழு கின்றமுலை யானதோற்
பையைமக மேருவென்பர்
பாராத நரகத் துவாரமாங் குழிதனைப்
பகரின்ப வாரியென்பர்
மிக்குவரு ரத்தமுஞ் சீயுமென் பும்போர்த்த
மேனிமலர் மாலையென்பர்
மீளாத நரகந் தருஞ்சிறிய வின்பமதை
மேலின்ப வீடென்பரிம்
மைக்கருங் கடலிலெனை வீழாம லாளுவாய்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (88)

நிதியின் பெருமை.

வித்தையே செய்திடுங் குருபீட மொன்னலரை
வென்றுவரு கின்றதளவாய்
மித்திரர்கள் பகைவரா மேவலர்கணேயரா
விந்தபுரி தானுபதி
புத்திநல மேசொல்லு மதிமந்த்ரி யாவரும்
புகழ்கின்ற வசியகுளிகை
புளகமுலை மாதருக் கதிரூப வின்பம்
பொருந்தவரு காமதேனு
நித்தலும் பெருமைய்ய செயுமரசு தான்மொழியு
நிலைசெயத்தக்கக்ஷாத்ரம்
நேர்ந்தமிடி யென்கிற வர்தங்க கேசரி
நினைத்தவெல் லாங்கொணர்ந்தே
வைத்திடுங் குலதெய்வ நிதியன்றி வேறேது
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை பலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௬௭)

உயர்ந்தபொருளிருக்குமிடத்து இழிந்த பொருளிக்குமெனல்.

கோனகமலர்மலர்ந் தூறுகின்ற வாவியிற்
கொட்டியு மலர்ந்திருக்குங்
கோகிலந் தொனிசெயுந் தேமாவனந்தனிற்
கூறுவாய்ப்பக்ஷியுறையும்
ஏகமென வுலகம் புரந்தமன் னவர்சபையி
லீனமன் னருமேவுமா
ரிலகுமா ணிக்கங்கள் விற்கின்ற கடைவீதி
யிப்பாலே மணியும்விற்பார்
பாகனைய மதுரரச லளிதப்ர பந்தகவி
பாடுமன் னவர்கள்சபையில்
பழங்காடி தனிலும் புளித்தபுன் கவிசொலும்
பாவலருமுண்டுகண்டாய்

மாகனக முறையுமொரு மணியணியு மார்பனே
　　மணவாள நாராயணன்
　மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
　　வரதவேங் கடரயனே. (90)

சேர்ந்தவினத்தின் குணம்பெறுவோர்
பெறுதோ ரிவரெனல்.

சோதி நவரத்நமணி மாலையிடை நூலுந்
　　துலங்குமணி யாய்விளங்குஞ்
　சுரைப்பழந் தன்னுடன் சேர்ந்தசெம் பொன்னுந்
　　துரும்புபோலே மிதக்கும்
வீதிபெறு குப்பையி லிருந்தாலு மாணிக்க
　　மெய்ம்மழுங் காதொளிவிடும்
　மிகவுஞ் செழுந்தேன் சொரிந்தே வளர்க்கினும்
　　வெள்ளுள்ளி நாற்றமாறு
தாதலாற் சேர்ந்திடு மினங்களைப் போலவே
　　யவனியி லிருப்பார்சிலபே
　ரார்சொல் லினுந்தங்கள் சுயகுணம்விடாமலே
　　யமைவற்று வாழ்வர்சிலபேர்
மாதர்துகில் கொண்டொரு குருந்தேறு மாயனே
　　மணவாள நாராயணன்
　திமனலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
　　வரதவேங் கடராயனே. (91)

வல்லோர்க்கும் பல்லோரால் தாழ்வுவருமெனல்

பரராசர் வச்ரமகு டங்தகர்த் திடுகத்தி
　　பஞ்சுமெத் தைக்குநாணும்
　பணிராசர் மணிமுடிகள் சிதறநடமிடுதோகை
　　பச்சோந்தி யானடுங்கும்
கரராச மாரத்தாண்ட சந்தரகிர ணங்களொ
　　கட்செவியி னுன் மறைபடுங்
　கனந்தபுரி விகடதட மத்தமாதங்கமொரு
　　கனல்சிறிது கண்டுபயமாம்

சுரராசக ங்காப்ர வாசகநி ரூற்றுமொரு
துய்யசிலை யான்மறிபடுஞ்
சொல்கின்ற பெரியோர்க ளென்றாலு மற்பராற்
றேல்விகொடு முறிவர்கண்டாய்
வரராச தசரத மகாராச புத்ரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (92

நல்லோர்புகழ்நிலை பேறு.

விசயன்மனு வுடனிட்சு வாகுகுச நாபன்
விகுட்சிரகு காகுஸ்தனும்
மிகுமம்ம ரீஷன்மாந் தாதன் முசுகுந்தன்
விசாலனே யிரணபிந்து
சசியிந்து வொடுதிலீ பன்னரிச் சந்திரன்
சர்வதா மன்பரதனே
சந்தனு நளன்சத்ய விரதன்ப கீரதன்
சகரனொடு தானகர்னன்
தெசரதன் மருத்துப் புரூரவன் சென்னியே
திரிசங்கு வுடன்யயாதி
சத்ரசே னன்வீர சேனன்ருது பனனிந்த்ர
சேனன்விது ரன்பாண்டவர்
வசிதேவ னாதியோர் புகழன்றி நின்றதிலை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (93

தீயோர் பழிநிலைபேறு.

சூரனொடு பானுகோ பன்றிரி புரத்திேனோர்
தாரகனே மதுகைடவர்
துந்துமகி டாசுரன் சம்பர சலந்தரர்
தூஷணன் றிரிசிரகரர்

ீராா வணகும்ப சர்ணரீங் திரசித்து
மிருகனக ஙிரணியாட்சன்
வெய்யவா தாவிவில வலனுடன் சூர்ப்பநகை
மேவுபச முகிதாடகை
ாருலவு சிசுபால தந்தவக்கிரர்சரா
சந்தனோ டடல்கீசகன்
சகுனி துரியோதனன் கஞ்சன்முத லாயினோர்
தங்களப கீர்த்தியல்லால்
ாரிசூழ் புவியிலவர் கொடுமை நிலை நின்றதோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (94)

வானப்பிரஸ்தன் முதலானோரியல்பு.

ருபொழுது மவமே யிராமனற் கருமங்க
ளுணர்வுடன் செய்துமனையா
ளொடுகாம மின்றியுன் பாதங்கள் போற்றிவன
முறைவன்வான ப்பிரஸ்தன்
ருமமுட னுனதுபகவற்கீதை துதிசெய்து
காமமுத லாறுமூன்றுங்
கருதாம லொருபோது சுவைநீக்கி யேயுண்ட
கருணையோன் சந்நியாசி
ருவினையு மவைசெய்த துஞ்செயச் செய்வது
மின்பமுங் கனதுன்பமு
மெண்ணிய சாதிமர பும்பலவு முன்செய்கை
யென்றெண்ணி யடிகடொழுது
ருமவனே யவதூத மெய்ஞ்ஞானி யென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (95)

உத்தமர்முதலானோரியல்பு.

வினயமுட னன்னமுஞ் சுகமுமே ஷமுமென்ன
  வித்தையுரை தன்னையறிவார்
மிருதாழை கற்பகங் கன்னன்மலர் போன்மரபு
  விதமாய் விளங்கவருவார்
பனையிநெடு நாளிகேரங்கமுக மென்னவே
  பரிந்தவர்க் கன்புகூர்வார்
பனசமுஞ் சூதமும் பாடலமு மென்னவே
  பண்பினுட் னுதவிசெய்வார்
சினமருவி னீரெழுத் தொடுமண லெழுததுடன்
  சிலையெழுத் தெனமாறுவார்
செப்புமிவர் தமையாதி யந்தமாப் பார்க்கவே
  சிந்தைதனி லாய்ந்து புவிமேல்
மனிதருத் தமர்கண்மத் திமரதமர் மூவர்காண்
  மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
  வரதவேங்கட ராயனே. (96

தேசங்களின் பெயர்கள்.

அங்கமத் திரமாள வஞ்சாள வங்கேக
  யாரியம் பாரசீன
மாந்திரம ராடமே கன்னமிட மிடங்கண
  மவந்தியொடு சேதிகுருதம்
கங்கைதிகழ் காஸ்மீர மச்சங் கிராடங்
  கருகமே சூரசேனங்
கலிங்கமொடு வங்காள நேபாள சிங்களன்
  கனத்ததிரு வங்கேரளம்
கொங்கணம் போடந்த்ரி கர்த்தம் புளிந்தங்
  குளிந்தங் கிராடமகதங்
கூர்ச்சரம் பப்பரம்வி தற்பகாம் போஜநற்
  கோசலஞ் சிந்துகௌடம்

வங்சமும் பணிகின்ற சருடகிரி வாசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே (97)

தேசமுதல் அண்டமளவாக நிற்குநிலை.

ஒட்டமுறு சாதகஞ் சவ்வீர பாஞ்சால
மோங்குநிட தங்கடார
முகந்தரஞ் சோனகஞ் சீனகாந் தாரமோ
டுலாவுமலை யாளவங்கம்
இட்டமுறு த்ராவிடஞ் சோளபாண் டியமாதி
யெண்ணெழு தேசமாகி
யிலங்குகா தக்கண்ட மாதிநவ கண்டங்க
ளேய்ந்தசம் புத்தீவுமே
அட்டதிசை பெற்றதீ வேழுபூ லோகமிகு
தாதிமே லேழுலோக
மதலமே யாதிகீ ரேழுலோகங்களிவை
யவையுமீ தோரண்டமாம்
மட்டிலா வண்டங்க ளுன்றிரு வயிற்றிலுறு
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறைங்யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவே கடராயனே. (98)

பதினெண் கணங்க ளிவையெனல்.

தேவருட னசுரர்கள் சித்தர்க டயித்தியர்
சிறந்திடும் புருடர்கருடர்
செய்யகந் தருவர்கின் னரரிராக் கதர்பூதர்
தீதில்வே தாளர்முனிவோர்
மேவுவிஞ் ஞையருரக ரந்தர ரியக்கதே
மேலுமா காசவாசர்
மிகுபோக பூமியோர் முதலாய பதினெட்டு
விதமான கணநாதரும்

பூவையர்க ளுங்கண்டு துதிசெயுந் திருமலை
புகழ்ந்துகோ ணேரிமூழ்கிப்
போற்றியுன் சந்நிதி வணங்கியே துதியாத
புன்சனன முஞ்சனனமோ
மாவலி யணிந்தசெம் மணிமகுட பாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (99)

பரமபாகவத ராவாரிவரெனல்.

சுகனொடு வியாசன் பராசனொடு சவுனகன்
றய்யநா ரதன்வசிட்டன்
துங்கவான் மீகிமா வலிருக்குமாங்கதன்
சுக்ரீ வன்மாருதி
தருமிட்சு வாகுவீடுமனுடன் பிரகலா
தனன்குசே லன்விஜயனே
தருமனொடு முசுகுந்த னக்குரூ ரன்மணி
ஜடாயுவுட னம்பரீஷன்
அகலிதிரி சடைமாது பாஞ்சாலி சபரிமு
னை த்திடக் கஜராஜனே
யாதிரா மாநுஜன் றிருவரங் கத்தமுத
ராழ்வார்கள் பன்னிருவரும்
மகிமைபெறுமுண்டொண்டர் பாதமேதுணைகொள்ளு
மணவாள நராரயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (100)

அடியார்க்கு வருஞ்சிறப்பு.

உனதுபா தம்போற்று மடியார்கள் சிந்தையி
லுவந்துநீ யென்றுமுறலா
லுன்னுடைய திருமாத ரெண்மருஞ் சேர்வரவ
ருற்றதா னிதிகள்சேரும்
கனநிதிகள் சேர்ந்திடத் தனதன்வரு வானுடன்
கருணைபுரி நேயன்வருவான்

காதல னடுத்ததா லுமைவருவ ளன்னையாற்
கந்தன்வரு வன்மருகனல்
தனதுமா மன்வருவ னரசன்வர லாலமரர்
சகலருங் கண்டுவருவார்
தருமஞ் செழிக்குமருள் சேருமதுவன்றியே
தவமொன்று செயல்வேண்டுமோ
வனசரோ ருகமலர் மடந்தைவளர் களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (101)

அவையடக்கமும் பிரார்த்தனையும்.

ஒருமலை யெடுத்துமதை காந்தவா மனதேவ
ருபாபத சேவைதனையே
யுளங்கொண்டு வெண்மணியில் வாழுமுத் தாரைய
னுதவுகா ரணபாரதி
பொருமலை பெருங்கங்கை யுங்காணி யாறும்
பொருந்துகடல் போற்புலவர்கள்
புகழ்சபையி லெனதுவேங் கடசதக நீதிநெறு
புகலவரு நூறுகவியும்
பகவினுட னனைவருங் கேட்டியன் றமிழின்மேற்
பக்ஷம்வைத் தாளவருவாய்
பாலகன் புன்சொலைக் கேட்டுமே மகிழுமவள்
பார்மீதி லன்னை யலவோ
வருபவர் களிக்கனல் வரமுதவு நேயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (102)

திருவேங்கடசதகம்.

முற்றிற்று.